

14 Μαΐου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΤΩΝ DEMADES AUTO
SUPPLIES (LIMASSOL) LTD. (ΑΡ. 1), ΟΠΤΙΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΑΘ' ΩΝ Η
ΑΙΤΗΣΗ 1 ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΑΙΤΗΣΙΝ 99/94 ΤΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ,

ΔΙ' ΑΔΕΙΑ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ
MANDAMUS,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΚΑΙ/Η ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΔΟΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΟΥ Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΑΛΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 16/4/96 ΕΙΣ
ΤΗΝ ΥΠ' ΑΡ. ΑΙΤΗΣΙΝ 99/94,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΜΕΤ'
ΑΠΟΛΑΒΩΝ ΝΟΜΟΥΣ (8/67 - 93) ΙΔΙΑ ΑΡΘΡΑ 12(13)(Β)(ΙΙ) ΚΑΙ ΕΙΣ
ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ
ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΜΕΤ' ΑΠΟΛΑΒΩΝ ΝΟΜΩΝ,
ΙΔΙΑ Δ.Κ.17(1), (2) ΚΑΙ (3),

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

(Αίτηση Αρ. 72/96)

*Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών — Νόμιμη συγκρότηση — Απόφαση
του Προεδρεύσαντος να απορρίψει αίτημα για σύνταξη υπομνήματος
εφέσεως — Ακυρώθηκε με ένταλμα certiorari — Η συγκρότηση δεν
ήταν νόμιμη, επεβάλλετο η συμμετοχή των Παρέδρων σύμφωνα με τον
Κ. 10(1) των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968.*

5

*Προνομακά εντάλματα — Certiorari — Απόφαση του Προεδρεύσαντος
του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών να απορρίψει αίτημα για σύ-
νταξη υπομνήματος εφέσεως, ακυρώθηκε με ένταλμα certiorari, η συ-
γκρότηση δεν ήταν νόμιμη, επεβάλλετο η συμμετοχή των Παρέδρων*

10

σύμφωνα με τον Κ. 10(1) των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε έφεση των αιτητών εναντίον απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών και παρέπεμψε την υπόθεση πίσω στο Δικαστήριο για τα περαιτέρω.

10 Υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο Προεδρεύσας του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, εξέδωσε απόφαση και επιδίκασε τα ίδια ποσά εναντίον των αιτητών, οι οποίοι καταχώρισαν στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών νέα αίτηση για σύνταξη υπομνήματος εφέσεως.

15 Ο Προεδρεύσας του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών απέρριψε την αίτηση και οι αιτητές καταχώρισαν στο Ανώτατο Δικαστήριο νέα αίτηση για άδεια καταχώρισης νέας αίτησης προς έκδοση ενταλμάτων certiorari και mandamus. Υποστήριξαν ότι υπήρξε έκδηλη νομική πλάνη και υπέρβαση εξουσίας γιατί το Δικαστήριο δεν ήταν κανονικά συγκροτημένο σύμφωνα με τον Κ. 10(1) των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968, επειδή δεν έλαβαν μέρος οι Πάρεδροι, ούτε κλήθηκαν οι δικηγόροι των αιτητών να λάβουν μέρος στη διαδικασία.

Αποφασίστηκε ότι:

25 (1) Ο Κ. 10(1) των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968 ρητά αναφέρει ότι η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου λαμβάνεται κατά πλειοψηφία και εξ αυτού νοείται ότι η συμμετοχή των Παρέδρων είναι αναγκαία για τη νόμιμη σύνθεσή του.

30 (2) Η έκδοση της απόφασης από τον Προεδρεύσαντα του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, χωρίς τη συμμετοχή των Παρέδρων συνιστούσε έκδηλη νομική πλάνη.

35 Η αίτηση έγινε δεκτή.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40 *Attorney General of the Republic v. Christou* [1962] C.L.R. 129,

Papadopoulos (Ex Parte) (1968) 1 C.L.R. 496,

In Re Panaretou (1972) 1 C.L.R. 165,

In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250.

Αίτηση.

Αίτηση για άδεια για υποβολή αίτησης με σκοπό την έκδοση προνομιακών διαταγμάτων certiorari και mandamus, αναφορικά με την απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών (Καλλής, Δ.) ημερομηνίας 16/4/96 στην Αίτηση Αφ. 99/94. 5

Φ. Πελίδης, για τους Αιτητές. 10

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα αίτηση οι αιτητές αξιώνουν ως ακολούθως:

“(α) Διάταγμα Certiorari προς παραπομπή ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου διά να ακυρωθή (for the purpose of being quashed): 15

(i) Η έκδοσις αποφάσεως υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών εις την υπ’ αριθμόν 99/94 υπό του Εντίμου Δικαστού κ. Κυριάκου Καλλή ημερομηνίας 16.4.96 δυνάμει της οποίας απεργίφθη αίτησις των αιτητών διά την παραπομπή εις το Ανώτατον Δικαστήριον δι’ απόφασιν επί νομικών σημείων τα οποία εμφανίζονται εις το Τεκμ. Β επί της επισνημμένης Ενόρκου Δηλώσεως. 20 25

(ii) Η υποβολή υπομνήματος υπό του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών εις το Ανώτατον Δικαστήριον διά την παραπομπή όλων των υποβληθέντων νομικών σημείων. 30

(β) Διάταγμα MANDAMUS με βάση το οποίον να διατάσσεται ή/και να δίδονται οδηγίαι προς το Δικαστήριον Εργατικών Διαφορών να συντάξη και παραπέμψη ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπόμνημα (case stated) σύμφωνα με την αίτησιν των αιτητών ημερ. 5.4.96. 35

(γ) Αναστολήν εκτελέσεως πάσης διαδικασίας εις την υπ’ αριθμόν αίτησιν 99/94 του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών μέχρι πλήρους εκδικάσεως και εκδόσεως τελικής αποφάσεως εις την αίτησιν των αιτητών δι’ έκδοσιν διατάγματος Certiorari και Mandamus.”. 40

Τα γεγονότα όπως παρουσιάζονται στην αίτηση και στην ένορκη δήλωση που τη συνοδεύει είναι τα ακόλουθα:-

Την 14/4/95 το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών εξέδωσε απόφαση στην υπ' αριθμό 99/94 αίτηση με βίαση την οποία οι αιτητές καταδικάστηκαν στην πληρωμή £3.822,- ως αποζημιώσεις για αδικαιολόγητο και/ή παράνομο τερματισμό των υπηρεσιών της Γεωργίας Ιωαννίδου, ποσού £269,35 σεντ ως πληρωμή ημερομισθίων 4 εβδομάδων σαν προειδοποίησεως και £200,- έναντι των δικηγορικών εξόδων.

Την 19/4/95 οι δικηγόροι των αιτητών καταχώρησαν αίτηση συνοδευόμενη από πίνακα τεσσάρων νομικών σημείων στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών, δυνάμει του Κ. 17 για την σύνταξη υπομνήματος και παραπομπή του ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου προς εκδίκαση δυνάμει του Άρθρου 12(13)(β)(ii) των περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμων 8/67-93.

Την 27/4/95 το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών συνέταξε το σχετικό υπόμνημα το οποίο καταχωρήθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο. Την 14/3/96 το Ανώτατο Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση και υπό το φως της γνωμοδότησής του επέστρεψε την υπόθεση στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών για τα περαιτέρω. Το Ανώτατο Δικαστήριο εδέχθη την έφεση και απεφάνθη ότι δεν έπρεπε να πιστωθεί η προηγούμενη σχεδόν δεκαετής υπηρεσία της εργοδοτούμενης στην Εταιρεία Δ. Ι. Δημάδης και Υιοί Λτδ. στην υπηρεσία των αιτητών στην παρούσα διαδικασία.

Την 26/3/96 ο Πρόεδρος Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών εξέδωσε την απόφασή του υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία επεδίκασε στην εργοδοτούμενη το αυτό, όπως προηγούμενα, ποσό των £3.822,- σαν αποζημιώσεις και £200,- έναντι των εξόδων.

Την 5/4/96 οι δικηγόροι των αιτητών κατεχώρησαν έφεση συνοδευόμενη από πίνακα με έξι νομικά σημεία στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών, δυνάμει του Κ. 17 για τη σύνταξη υπομνήματος και παραπομπή ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου προς εκδίκαση δυνάμει των Άρθρων 12(13)(β)(ii) των περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμων 8/67-93.

Την 16/4/96 ο Προεδρεύων του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών με απόφασή του απέρριψε την αίτηση των αιτητών για παραπομπή των νομικών σημείων στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Κατά τη διάρκεια της ακροάσεως της αίτησης ο ευπαιδευτος συνήγορος των αιτητών υπέβαλε ότι ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Ερ-

γατικών Διαφορών δεν έχει τη διακριτική εξουσία να αρνηθεί να παραπέμψει το υπόμνημα (έφεση).

Υπέβαλε ακόμα ο ευπαίδευτος συνήγορος των αιτητών ότι υπήρξε έκδηλη νομική πλάνη και υπέρβαση εξουσίας κατά τη λήψη της απόφασης του Προεδρεύοντος του Δικαστηρίου ημερομηνίας 26/3/96, γιατί δεν υπήρξε κανονική συγκρότηση του Δικαστηρίου σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(1) των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών, του 1968, γιατί δεν έλαβαν μέρος οι Πάρεδροι του Δικαστηρίου ούτε εκλήθησαν οι δικηγόροι των αιτητών να λάβουν μέρος στη διαδικασία μετά την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 14/3/1996, με την οποία έγινε δεκτή η έφεση.

Ο ισχυρισμός αυτός είναι έκδηλος τόσο στην απόφαση του Προεδρεύοντος του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερομηνίας 26/3/1996 όσο και στην απόφασή του για την απόρριψη του αιτήματος για τη σύνταξη υπομνήματος όπου αναφέρεται ρητά ότι ο καθορισμός του ποσού της αποζημίωσης δεν θεωρείται ερώτημα πάνω σε πραγματικά γεγονότα, για τα οποία προβλέπεται από το Νόμο συμμετοχή των Παρέδρων.

Ο Κανονισμός 10(1) ρητά αναφέρει “ότι η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου λαμβάνεται κατά πλειοψηφία”.

Νοείται εκ τούτου ότι η συμμετοχή των Παρέδρων είναι αναγκαία για τη νόμιμη σύνθεση του Δικαστηρίου.

Το θέμα αυτό προβάλλεται ως νομικός λόγος υπ’ αριθμό 6 στον Πίνακα που συνοδεύει την έφεση των αιτητών δι’ υπομνήματος ημερομηνίας 5/4/1996 (Τεκμήριο Ε).

Είναι νομολογημένο ότι το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στο παρόν στάδιο στην ουσία της αίτησης. Είναι ικανοποιητικό για την παραχώρηση άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκδοση εντάλματος Certiorari και Mandamus να φαίνεται στην αίτηση και στις ένορκες δηλώσεις που την υποστηρίζουν και γενικά το περιεχόμενο των εγγράφων ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση για συζήτηση ώστε να δοθεί άδεια (Βλέπε *Attorney General of the Republic v. Panayiotis Christou* (1962) C.L.R. 129, *Costas Papadopoulos (Ex Parte)* (1968) 1 C.L.R. 496, *In Re Nina Panaretou* (1972) 1 C.L.R. 165 και *In Re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250).

Από την Κυπριακή Νομολογία προκύπτει ότι εντάλματα της φύσεως Certiorari ή Mandamus μπορούν να εκδοθούν σε περίπτωση

όπου υπάρχει νομική πλάνη η οποία είναι καταφανής από τα πρακτικά. Πρέπει να υπάρχει πλάνη που μπορεί αμέσως να διακριβωθεί από το Δικαστήριο και όχι κατόπιν έρευνας όλων των στοιχείων ή της μαρτυρίας.

5

Οι αιτητές στην παρούσα αίτηση είμαι της γνώμης ότι έχουν συζητήσιμη υπόθεση και/ή εκ πρώτης όψεως με έχουν ικανοποιήσει ότι πρέπει να τους παραχωρηθεί άδεια για καταχώρηση της αιτούμενης αίτησης.

10

Οι αιτητές να καταχωρήσουν την αίτηση εντός 14 ημερών από σήμερα. Περαιτέρω, παραχωρείται αναστολή εκτέλεσης πάσης διαδικασίας στην υπ' αριθμό αίτηση 99/94 του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών μέχρι πλήρους εκδίκασης και έκδοσης τελικής απόφασης στην αίτηση των αιτητών για έκδοση διατάγματος Certiorari και Mandamus.

15

Η αίτηση επιτυγχάνει.